

உ

சிவமயம்

கற்பக விநாயகர் துணை.

பிள்ளையார்பட்டி யென்னும் கணேசமா நகரம்

கற்பக விநாயகர்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

வாடாமலர்மங்கை பதிகம், மருதீசர் பதிகம்.

இரண்டாம் பதிப்பு.

இவை

ஸ்ரீ வ ன் று ண் ட ர வ ர் க ள்

மாணக்கருள் ஒருவராகிய

காரைக்குடி

ராம. சோ. சோக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்களால்

இயற்றப் பெற்று

அமராவதிபுதூர்

வயி. நாக. ராம. அ.

வேங்கடாசலச் செட்டியா ரவர்களால்

வெளியிடப்பெற்றது.

குளேதன ஆண்டு ஆவணி மாதம்.

உ

சிவமயம்.

கற்பகவிநாயகர் துணை.

பிள்ளையார்பட்டி யென்னும் கணேசமா நகரம்

கற்பகவிநாயகர்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி,

வாடாமலர்மங்கை பதிகம், மருதீசர் பதிகம்.

இரண்டாம் பதிப்பு.

இவை

ஸ்ரீ வ ன் றெ ண் ட ர வ ர் க ள்

மாணக்கருள் ஒருவராகிய

காரைக்குடி

ராம. சோ. சோக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

அமராவதி புதூர்

வயி. நாக. ராம. அ.

வேங்கடாசலச் செட்டியா ரவர்களால்

வெளியிடப்பெற்றது.

குரோதன ஆண்டு ஆவணி மாதம்.

குமரன் அச்சுக்கூடம்,
காரைக்குடி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

அமரபதி புத்தூர்.

வயி. நாக. ராம.

அ. வேங்கடாசலச் செட்டியார்.

இயற்றியது.

பத்தியின் சுவையோ முத்தியென் பவையோ
பரானந்த சாகரத் தழுதோ
சித்தியின் குவையோ வென்றுல குரைப்பச்
சிறந்தபா மாலைதிண் புலவோர்
மத்தியி லணிந்தான் கற்பக மூர்த்தி
மறையறை திருவடி மலரி
னித்தியன் பூசா நியதியன் கூட
னிநுமலன் பெயர்புனை நிபுணன்.

அப்பெயர் யாதவ் வறிவன்யா ரென்று
லறைசுவல் காரைமா நகரான்
மெய்ப்புகழ் நிறைந்த லைசிய குலத்தான்
விமலமா கணேசநற் றளியா
னிப்புவிச் சிறந்த திருப்புத்தூ ரிறைவ
ரிணையடி யிறைஞ்சிமா தூரியச்
சொற்பொருட் புராண முன்புகல் சொக்க
லிங்கநா மங்கொளுந் தோன்றல்.

உ

சிவமயம்.

கற்பகவிநாயகர்துணை.

கற்பகவிநாயகர்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

மாமணி யிபமுக கற்பக வான்றரு
வோமென லுருவினு முணர்த்திமெய் யின்பமே
நாமுற வடிநிழ னல்கிடு மன்னதன்
நாமல ரடியிணை தொழுதுநின் றேத்துவாம்.

யாவன் யாவர் தொடங்குபிற
தொழிலு மிறைஞ்சி னியற்றுபதி
யாவன் யாவர் தொடங்குதன
தொழிலு மிறைஞ்சி னியற்றுபதி
யாவ னவனே கற்பகப்பே
ரண்ண லனைய வைங்கரமா
தேவ னடிநாண் மலர்தூவித்
தினமும் பணிந்து சிந்திப்பாம்.

நூல்.

திருவுங் குலமு மெழினலனுந்
திகழ்நற் குணனுஞ் சிறப்பெவையு

மருவு மகளிர் மன்றலுநன்
 மக்கட் பேறும் வளர்கல்விப்
 பொருளுந் தெருளு மெய்ஞ்ஞானப்
 பொலிவு * மருதங் கூர்வாழ
 வருகற் பகப்பே ரண்ணல்கழல்
 வணக்க நியமம் வழங்கிடுமே. (க)

வழியீ தாகுஞ் சத்தியநேர்
 வயங்கத் தெரிந்த திசைக்கின்றே
 னொழியா நலன்முற் றுறவேண்டி
 னொருதன் மருதங் கூரடைந்து
 விழிநீர் பெருகக் கற்பகப்பேர்
 விக்கி னேசன் முனம்பணிந்து
 மொழியாற் றுதிப்பி னினைத்தவெலா
 முடியு மொழிந்தேன் மொழிந்தேனே. (உ)

தேனேர் சொல்லின் மடந்தையர்பாற்
 செல்லுங் கருத்தா யிரத்தொருக
 றுனா தெந்தை கற்பகப்பே
 ரண்ணல் கணைச னடிமலரிற்
 றானே ருறிலாங் கவனருளுந்
 தனையித் தனையென் றளப்பரிதால்
 வானோர் பரவு மருதங்கூர்
 மருவிப் பணியாய் மடனெஞ்சே. (ங)

* மருதங்கூர், மருது, தங்கு, ஊர் என்று, பகுக்கப் படும். முதன்மொழியீ றுதொக்கு மருதங்கூரென்றாயது.

நெஞ்சென் நெருகீற் றுன்பெயர்முன்

னிறுத்தா ரெவரோ நீல்விடமே

யுஞ்சு போமென் னுணர்வையிழுத்

தொருநீ புரியு மிடர்பலவா

னஞ்சு மெலிய வாட்டிணையா

னலனன் றுரைத்தேன் மருதங்கூ

ரஞ்சு கரத்தெங் கற்பகத்தை

யடுத்தான் னுண்மை யறிவேனே. (ச)

அறிவாற் சிறிய னென்றெனையுன்

னுண்மை புரிதி யகமேநீ

சிறியார் பெரியா ரெனாக்கருணைத்

தேவன் மருதங் கூரமலன்

பொறிமா முகத்தெங் கற்பகப்பேர்ப்

புனித னடிமை யானென்றே

குறியாய் குறியா யினியென்மேற்

குற்ற மிலைநான் கூறினனே. (ரு)

கூறு மதிசேர் சேகரத்தெங்

கோவே மருதங் கூர்வாழு

நீறு பரவுஞ் செம்பவள

நிறக்கற் பகமே நெஞ்சமெனே

மீறி நடக்க விதியுளதோ

விமலா வெணநின் னடிமையென்றே

௦ உன்பெயர் நஞ்சு என்பதே. அதனை நெஞ்சு என்று கூறும்படி அப்பெயர்க்கு முதலில் றெ இப்படி ஒரு கீற்றை நிறுத்திவைத்தவர் எவரோ என்க.

தேற வுரைத்து மடங்கிலதாற்
சிறியே னினியென் செய்கேனே. (சு)

செய்ய மேனி வெண்ணீறு
செறியப் பரந்த திருவுருவ
மைய நோக்கி னுண்பெண்ணு
மகில மனைத்து நீயென்னு
மெய்யு மத்து விதநிலையு
மேவுஞ் சத்தி சிவப்பொலிவுங்
சூய்யம் வெளியாங் சுற்பகப்பேர்க்
குன்றே மருதங் கூர்வாழ்வே. (எ)

வாழ்வே மருதங் கூர்வாழு
மணியே யடியர் மனக்கோயிற்
கேழ்வான் மணியி னொளிவிளக்கே
கிளர்கற் பகமே கெழுமிதழி
போழ்வான் மதிசேர் தருமோலிப்
புனித வுனதா ரருளுண்டேற்
ஶழ்வே தெனக்கு நிரையமுறத்
தனிமை யுறினு மினிதாமே. (அ)

இனியான் புரிவ தென்புகலா
யெழிற்கற் பகமே யிதஞ்செய்கய
முனியே மருதங் கூர்வாழு
முதலே யறுகம் புல்லொன்றுன்
பனிமா மலர்ப்பொற் பதத்திடுவோர்
பற்றும் பலனை யுற்றறிந்தும்

வனிதா ஞப மாமாயை

வசமா யுலேந்து வருந்துவனேல். (௯)

வருத்த முளதோ மருதங்கூர்

மணியே வரத கற்பகமே

யொருத்தன் முகனே யுமைபுதல்வா

வும்பர் போற்று நம்பரவென்

றருத்தி புரியு மடியார்க்கென்

றறிந்து மந்தோ வந்நிலையி

லிருத்தி நடத்த மனமொவ்வா

திடரே செயினென் செய்கேனே. (௧௦)

வேறு.

செய்வனநின் றெண்டினி லுஞ்

சிந்தனைநற் றியானத்துங்

கைவருசொல் லெல்லாமுன்

கழல்பரசும் பாவினும்வான்

பெய்வளங்கூர் மருதங்கூர்ப்

பெருமானே யெமதுகுல

தெய்வதகற் பகழூர்த்தீ

சென்றுயுமா வருளுதியோ. (௧௧)

அருளேநின் றிருமேனி

யவ்வருடர் னாருயிர்க்காம்

பொருளேயென் றுரைசெய்ப்

புரைதபக்கற் றுணர்பெரியோர்

மருளேநின் றெனைவருத்தன்
மரபோகற் பகமூர்த்தி
தெருளேதந் துயக்கொள்ளாய்
திருமருதங் கூர்வாழ்வே.

(கஉ.)

வாழ்வெனக்குன் னடியர்குழா
மருங்குபுரி குற்றேவ
றாழ்வெனக்கு மங்கையர்சார்
பெனவுணர்ந்துஞ் சனியான
பாழ்மனமந் நிலைநிலையா
தந்தோகற் பகமூர்த்தி
யூழ்வினைநின் னருட்கிலக்கோ
வுயர்மருதங் கூரடிகேள்.

(கஉ)

அடிமையென வெண்ணையுமென்
னாண்டவெனன் னுண்ணையுமிப்
படியுணர்ந்த தன்றியன்பென்
பாலின்மை யுணராதென்
னிடர்மிகைகண் டினையிகழற்
கேழைமிக வினைகின்றேன்
கடிபொழில்சூழ் மருதங்கூர்க்
கண்ணுதற்கற் பகமூர்த்தி.

(கச)

கற்பகமே யற்புதமே
கற்கண்டே சர்க்கரையே
சிற்பொருளே பொற்புதமே
சிற்சுகமே நற்சுவையே

யற்பகமே னிற்பிலையென்
 றடியனெனை விடிவினைவேன்
 தற்பசனே பொற்பமரு
 தங்கூர்வா தொங்கோவே.

(௧௫)

எம்மையினு மெம்மையளித்
 தின்புதர னின்செயலே
 யம்மையெழில் வல்லபையென்
 றருள்வல்லி படர்வாமச்
 செம்மலர்க்கற் பகதருவே
 திகழ்மருதங் கூரடிகே
 ளிம்மையிலச் செயன்முடித்தால்
 யார்தடுக்க வல்லாரே.

(௧௬)

வல்லபைவா மத்திருந்து
 மகிழ்நாதா கணநாதா
 வெல்லவிருஞ் சித்திபுத்தி
 யெனுமிருவர்க் கொருநாதா
 பல்வளஞ்சால் வயன்மருதங்
 கூர்வாழ்கற் பகநாதா
 வல்லவிரா ணவநோய்க்கா
 மருமருந்துன் னருணீதா.

(௧௭)

நீதிநெறி நியமமொன்றி
 னில்லாதேன் பொல்லாதேன்
 சாதிநெறி யாச்சிரம
 தருமநெறி யொன்றுணரேன்

பேதையெனக் கைவிடினீ
பிழைப்பறியேன் கற்பகமே
யோதிநெறி யருண்மருதங்
கூரடிகே ஞுணர்த்தாயே.

(கஅ)

உணர்வெனக்கோர் சிறிதிலைநூ
லுணர்ந்தார்பாற் சென்றறியேன்
வணர்மருப்பொன் றருட்கரத்தில்
வகித்தருள்கற் பகமூர்த்தீ
யினரிதழி சமியறுகிட்
டிறைஞ்சடியார் திருக்கூட்டப்
புணர்வெனக்கிங் கருளாயோ
புகழ்மருதங் கூரரசே.

(கக)

அரசிருக்கை வேண்டிலன்பின்
னயனரியா தியர்பதமும்
பெரிதெனக்கிங் கருளுகெனப்
பேசுகிலேன் மருதங்கூர்
மருவருட்கற் பகமூர்த்தீ
வல்வினையே னின்னடிக்கீழ்ப்
பெருகியற்கை மெய்யன்பே
பேணுநிலை யருள்வாயே.

(உ௦)

வேறு.

அருளெமக் சூரிய தாருயி ரெவைக்கு
மனையது பொதுவென வருணாற்
பொருளினன் குரைத்தாய்கற்பக மூர்த்தீ
புகன் றுமென் னவ்வருட் பொருணின்

மருமல சடிப்பே டகத்துள தன்பாம்
வலியநற் றிறவுகோல் வேண்டுந்
திருமரு தங்கூ ஈடிகணு னேழை
செய்வதென் னின்னருட் செயலே. (உக)

செய்வதை யறியே னின்றிரு வடிக்கார்
திருத்தொண்டின் பகுதியொன் றேனு
மைவகை மறவோ ராட்டநொந் துடலா
மடவியுட் டனித்தறி விழந்தே
யெய்வகை முறையோ கற்பக மூர்த்தி
யினைகின்றே னேழைநா னேழை
யுய்வகை யருளாய் திருமரு தங்கூ
ருத்தமா மத்தமா முகனே. (உஉ)

முகத்தினி லகாச முகாசமே மகாச
முன்றெனவ் வியத்ததா ரகமு
மிகத்தெளி வுறுநின் னுருவினோங் காச
வியத்ததா ரகமுங்காட் டிடவும்
பகுத்தறி வில்லார் சிலர்பிர ணவமெய்ப்
பதப்பொருள் பிறிதுகத் திடுவா
ரகத்துய ரொழித்தாங் கருண்மரு தங்கூ
ரைந்துகைக் கற்பகத் தமுதே. (உங)

அமுதமே யருளே யாருயிர்த் துணையே
யைங்கரா பொங்கரா வணியாய்
குமுதநண் பினன்செய் பிழையினற் சாபங்
கொடுத்தியின் னருட்பிர சாதஞ்

சுமுகநீ யிரங்கி யளித்தனை பிழையே
 துன்னினு நின்னடிப் பிழையேன்
 கமுகுவா னணிசெய் தெழுமரு தங்கூர்க்
 கற்பக விநாயக மணியே. (௨௪)

மணியமர் மார்ப நயனரி யாதி
 வானவர் சூழ்ந்துநின் றேத்த
 வணியணி நிறுவி யவர்செறி நெருக்கை
 யருணந்தி வேத்தித் தொதுக்கக
 குணமணி யணைநீ வீற்றிருந் தருளுங்
 கொலுவைநேர் காணுநா ளுளதோ
 விணைதவிர் வளங்கூர் வயன்மரு தங்கூ
 ரீசனே கற்பகத் திறையே. (௨௫)

இறைவனீ யடிமை யானெனும் வழக்கோ
 வெனக்குமுன் றனக்குமுண் டென்று
 நெறியிலன் பாவி வஞ்சன்றுன் மார்க்க
 நீசன்வன் கண்ணன்மா பதகன்
 வெறியனிர் மூட னென்றெனை வேண்டா
 விடுக்கினும் வெகுண்டிடல் வெதும்பக்
 குறைவுசெய் திடினும் விடுகிலேன் மருதங்
 கூரமர் கற்பகக் குன்றே. (௨௬)

சூன்றினைப் பிளந்த கூரிலை நெடுவேற்
 குமாவேண் முன்னவ கொழும்பொன்
 மன்றிறை யுமையாண் மைந்தவல் லபைக்கோர்
 மணுளமுக் கண்ணமா வரத

வென்றிசெய் பாசாங் சூசதர பகவ

விமலவென் றேத்தினின் றெளியே

னன்றுற வருளாய் கணேசமா நகரொந்

நாதகற் பகவிநா யகணே.

(உஎ)

நேசனின் னடிக்கே நிறைத்தரு ணூலின்

னெறியினின் றுன்னரு ளாதனாற்

பாசமுன் னொழிந்து பசுத்துவ மகன்ற

பரமஞா னியர்திருக் கூட்டத்

தாசையி னடியே னடைந்துகுற் றேவ

லாற்றுமீ தொன்றெனக் கருளாய்

காசகல் கணேச மாநகர் வாச

கருணைகூர் கற்பகக் களிற்றே.

(உஅ)

களிற்றுரு முகத்தாற் கராதியாற் றேவ

கணத்துருக் கழன்முத லவற்றாற்

கிளத்துறு பூத ரூபமுன் றமையக்

கெழீஇயநின் னுருவிய லென்னே

வளத்தினிற் பொலியும் வயன்மரு தங்கூர்

மன்னிவாழ் கற்பக வரத

தினைக்குமுன் றெழுத்தாங் குடினை யென்னுந்

திறத்தினைத் தெரித்திடுஞ் செயலோ. (உக)

செயலெலா முனது செயலலா திலையாற்

சிறியனேற் கொருசுதந் திரமு

மயலெலா மொருங்கே நலியமன் மெலிந்தேன்

மகவினைப் பெற்றதாய் கடியி

னயலொரு துணையுண் டாங்கொலெந் தாயோ
 வாற்றரி தாற்றரி தலக்கண்
 கயலுலாந் தடஞ்சூழ் கணேசமா நகரிந்
 கற்பகத் தனியிளங் களிநே. (௩௦)

வேறு.

களியளிபண் பாடுறக்கே கயங்கணட
 மாடுறக்கண் கமலங் காட்ட
 வளரிதழி பொன்பொழிநல் வளந்திகழுங்
 கணேசநகர் வரதன் றன்பா
 லளியினர்தம் பகைபிணித்தாங் கடப்பாச
 மங்குசங்கொண் டருளல் காட்டற்
 கொள்திகழ்கற் பகப்பேர்கொண் டுகின்றான்
 மனனேநீ யுணரா தென்னே. (௩௧)

என்னையினி யுரைப்பதியா னிதம்புகன்றேன்
 பலகாலு மிறைவ னெங்கண்
 மன்னவன்கற் பகழூர்த்தி வலியுமைத்தேன்
 மனனேநீ மருதங் கூரென்
 றுன்னுகிலா யீதொன்றோ வுடனின்றே
 யிடர்வினேத்தி யொருவா றன்றே
 நன்னயமன் றீதந்தோ நானுனக்கோர்
 பகைப் பொருளோ நவில்கி லாயே. (௩௨)

நவையுனக்கோ ரியல்பேயோ நன்னெஞ்சே
 யுணையிரந்தே னல்லோர் நெஞ்சம்
 பவியமுறக் குற்றேவல் பலபுரிதல்
 பார்த்திலையோ பணிவி னீதா

னவையுரியென் றுரைத்திலன்யா னந்தோமங்
கையர்மோகத் தலைத்தீர்க் காமற்
சிவகுமரன் கற்பகப்பேர்ச் செல்வன்மரு
தங்கூரிற் செலநீ செல்வாய். (௩௩)

செல்லேறித் தம்மிறைவன் சேணகரங்
காவல்புரி செயல தாய
ஓ வல்லேயென் றமர்ந்தெம்மா னருளின்மழை
வளம்பெருக்கு ? மாரல் சூழ்ந்த
வில்லாருங் கணைசநகர் விமலனே
கற்பகப்பேர் விக்கி னேசா
கல்லாத கடையேனைக் கைவிடினீ
யுய்விலையாற் கருணை வாழ்வே. (௩௪)

கருணைபெறீஇத் துன்பமொரீஇக் கனித்திருப்ப
வருதியெனக் கழற நானு
மிருணெறியிற் பாய்கின்ற யிடரேகொண்
டிகைகின்ற யென்சொற் கேளாய்
மருணெறிப்புக் கெடுத்தபலன் மனனேநீ
தெரிதியினி மறுது கேட்டி
யருணிறைகற் பகப்பேரெம் மண்ணன்மரு
தங்கூரை யடைதி யாலோ. (௩௫)

அடையார்போ லெனைவருத்தி யலக்கணுறுஞ்
செயனினக்கே னளப்பில் கால

மிடையாம விருவேழு மியைந்திருக்கு
 நண்புடையே மிந்நாள் காறுந்
 தடையாகா துன்வழியே சார்ந்தேனில்
 வொருமுறை யான் சாற்றல் கேட்டி
 யுடையானைக் கணைசநக ரொருத்தன்முக
 கற்பகத்தை யுன்னு வாயே. (௩௬)

உன்னுகிற்றி யேல்வாயு முடனேயக்
 கற்பகப்பே ரொருத்தற் போற்று
 முன்னுகிற்குந் கணைசநகர் முழுமணிப்பொற்
 கோயில்வல முறையே கால்கள்
 சென்னிநித்தம் வணங்கிடுங்கை சிரத்தேறிக்
 குவிந்திடுங்கண் டிருமுன் னோக்கும்
 பின்னெமக்கு வேண்டுவதென் பெறும்பேற்றை
 மன்னையார் பேச வல்லார். (௩௭)

வல்லபையென் றிருப்பெயரே வாமமுறெம்
 மாதாவை வயங்கு முன்றன்
 வில்லவிருஞ் சத்தியென விளக்கிடவு
 மகளிர்மயல் விடாத விண்ணோ
 ரீல்லொருவ னென்றுணைநின் றியம்புமதி
 முடருக்கொன் றிசைத்து மென்னே
 சொல்லியற்சீர்க் கணைசநகாத் தூமணியே
 கற்பகப்பேர்ச் சுமுக முர்த்தி. (௩௮)

சுமுகனெனும் பெயர்நினக்கே சொலும்யோக
 ருடியெனத் துலங்க லென்னின்

சுமுகமொரு முன்றெழுத்தாய்த் தோன்றுபிர
 ணவங்காட்டுந் தூய்மை யாலோ
 சுமுகனெனக் கயமுகத்தெந் தொல்லோனே
 நல்லோர்கள் சொல்லா நின்றார்
 சுமுகமரு தங்கூரெந் துணையேகற்
 பகநாமத் தூய வைப்பே. (௩௯)

வைப்பேயெம் வாழ்வேசெம் மணியேகண்
 மணியேயம் மணிக்குட் பாவாய்
 யொப்போத லரியானே யுரியானே
 பெரியானே யுவந்து நாயே
 நெப்போதுன் கழல்பரவி யின்னலொழி
 சுவலுணரா திணைகின் றேனீ
 செப்பாய்கற் பகநாமத் தீங்கரும்பே
 கணைசநகர்த் தேவ தேவே. (௪௦)

வேறு.

தேவரெலாந் தொழச்சிவந்த செம்பொற் பாத
 சீதமலர்க் கற்பகமே சிறியேற் குன்றன்
 பாவனையின் முறைதெரியா துன்சீர் சொல்லிப்
 பாடுதற்கோ ரருணாவின் பகுப்பு மோரோன்
 சேவடியிர் பணிநியமக் குடலொட் டாடுதன்
 செப்கேனென் றீவினையின் றிறனென் சொல்கே
 னாவடியே னோவகற்றி மருதங் கூர்வா
 முண்ணுலென் கண்ணோரின் றருளு வாயே. ()

வாயுனையே வாழ்த்திடவுஞ் சென்னி நின்றாள்
 வணங்கிடவுங் கா லுனது மணிப்பொற் கோயி

லேயுமுறை சூழ்ந்திடவு மலர்கொண் டங்கை
 யிணையடிபூ சித்திடவு மீந்தா யென்றே
 நாயகவெம் பெருமக்க ணவின்று ரென்ப
 நன்குணர்ந்து நின்கழற்கோர் நாட்ட மில்லேன்
 வாயவருட் கற்பகமே மருதங் கூர்வாழ்
 மைந்தவெனை யென்செயினு மரப தாமே. (சஉ)

மரபுணர்ந்து நூலுணர்ச்சி மவிந்து மெய்ம்மை
 வழியுணர்ந்திட் டகந்தையினை மடக்கி வாய்மைக்
 குரவனம்பொ னடியிறைஞ்சித் தீக்கை மேவிக்
 குறைவகற்றி யாளருணூற் கொள்கை முற்றுந்
 தரவுணர்ந்து தெளிந்துண்மை திட்டை வாய்ந்து
 தானவனா தலைவிழைந்து தளர்கின் றேனாற்
 * கரமுடிவேய்ந் துலகாள நினைத்தாங் கந்தோ
 கற்பகமே மருதங்கூர்க் கருணை வாழ்வே. (சஉ)

கருணைபொழி பிரசன்ன வதனத் தானைக்
 கற்பகத்தை மருதங்கூர் கலந்து போற்றி
 னருளுறலா மிருளறலா மடர்ந்து சூழு
 மலக்கணைலாம் விலக்கிடலா மளவா விற்பத்
 தெருளுறலா மென்றறிஞர் புகன்ற ராசை
 செலுத்தவினைக் கொள்கலனாந் தீயே னின்பான்
 மருவினனின் னுளந்தெரியேன் பிரவா கந்தான்
 வந்தவெலா நனைத்திடுமோர் மாண் பதாமே. (1)

மாண்பதுள சான்றோர்தம் மாற்றம் பொய்யோ
 வன்கண்ணன் மாபதகன் வஞ்ச நெஞ்சன்
 பூண்பதுளன் கோள்களவு மகளிர் மோகம்
 பொல்லாங்கென் னுள்ளவெலாம் புனைந்தா னேனுங்
 காண்பதுள னாகிலருண் மருதங் கூடொங்
 கற்பகத்தை யப்பொழுதே கரிசு நீக்கிச்
 சேண்பதும மலரடிக்கன் புடையா னாகித்
 திருவருள்பெற் றின்புறுத றிண்ண மென்பார்.

என்புகல்கேன் புத்தியுற யான்செய் பொல்லா
 விழிதொழிலெண்ணிலவேயென்றெண்ணியெண்ணி
 நின்புடையே கூறுதற்கு நாவெ ழாம
 னீசனே னுலகின்றே னின்பொற் பாதத்
 தன்புடையார் முன்புகவும் விதியி லாம
 லயர்கின்றேன் மருதங்கூ ரடிகே ளென்றன்
 வன்புகுறித் தொறுத்திடினும் புகலுண் டந்தோ
 வானொழுமுகற்பகமேநன்மணிப்பொற்குன்றே.

குன்றேறி வீழ்ந்திலன் னுர்ச் செயல்க ளெல்லாங்
 கூடிநின்றே யஞ்சாது குயிற்று நெஞ்சை
 முன்றுவில் வாளாலும் பிளந்தி லேனான்
 முட்டியபின் குனிந்திடுநிர் மூட னானேன்
 னின்றேதுன் படர்ந்துடற்ற வாற்றா தந்தோ
 நிலைதபநின் னுலகின்றே னின்பாற் சென்றே
 னன்றேசெய் மருதங்கூர்க் கற்ப கப்பேர்
 நாதவினி யென்செய்கே னவின்றி டாயே. (சௌ)

நவிலுமுறை யுணராது பிதற்ற லாலு
 நண்ணிடுமோ பிழையெனவு நடுங்கு கின்றேன்
 புவியினிடை யேன்பிறந்தேன் பொல்லாப் பாவி
 பூவினுக்கும் பொறையானேன் போற்றி நாளுந்
 திவியர்பணி மருதங்கூர்க் கற்ப கப்பேர்ச்
 செல்வவினி யேனுநெறிச் செல்லற் கந்தோ
 கவர்பினியும் விடுகிலவென் செய்கே னின்பொற்
 கழலிணையல் லாமலொரு கதியு முண்டோ. ()

உண்டெனுமா ணவவலினோ யுயிரை வாட்ட
 வுரைத்திடுமா யுண்மறைநோ யுடலை வாட்டக்
 கண்டெனுமென்சொல்லியர்மான்மனத்தைவாட்டக்
 கணங்கொளுமற்றிடருடனாய்க்கலந்துவாட்டத்
 தொண்டெனமுன் னினைத்திடற்கு மிடம் பெறாமற்
 ரெல்லவினைக்கிடைந்தடியேன் றுன்பமுற்றுங்
 கொண்டயர்தன் முறையோகற் பகமே முக்கட்
 குஞ்சரமே யருண்மருதங் கூரெங் கோவே.

கோவேயெங் கோமானே மருதங் கூரெங்
 குலதெய்வ கற்பகமே கோது நீக்குந்
 தேவேயென் றுயர்குலநல் வணிக ரன்பாற்
 சென்றிறைஞ்ச மணப்பேறு செல்வப் பேறு
 நாவார்கல் விப்பேறு மக்கட் பேறு
 நயப்பேறு முதலெவையு நல்கி யெந்தா
 யாவாநல் லருட்பேறு மளிக்கின் றுயென்
 றகிலமெலா மெடுத்துரைப்ப தறியார் யாரே.

வேறு.

யாவரோ டொரப்ப லென்றுன்
 பிறைவநீ யிருக்க வேறு
 தேவரோ வென்னி லெந்தத்
 தேவுநின் செம்பொற் பாதத்
 தாவலோ டிறைஞ்சி யேதம்
 மலக்கண்முற் றொழிக்கு மெங்கள்
 காவலா மருதங் கூர்வாழ்
 கற்பக நாமத் தானே.

(௫௧)

தானவர் குலக்கும் பாண்டன்
 வக்கிர தமிழ் டி ரன்முன்
 னானவ ருயிரை வீட்டி
 யமரரா பத்தை நீத்த
 மானமார் கற்ப கப்பேர்
 வள்ளலே மருதங் கூர்வாழ்
 ஞானநா யகனே முக்க
 னம்பனே யருளு வாயே.

(௫௨)

அருளுற வேண்டி லன்பு
 வேண்டுமென் றறிஞர் சொல்வார்
 தெருள்கில துள்ள நின்ற
 னருட்கொடைச் செயலு மெந்தாய்
 பரிவருத் தனமென் றோதப்
 படுவதோ மருதங் கூரின்
 மருவருட் கற்ப கப்பேர்
 வரதனே வழங்கி டாயே.

(௫௩)

வக்கிர தமிழ்டி சன்றான்
 மலைந்துன்மே லெறிய வந்த
 வக்கிரி நினக்கன் றேயோர்
 மண்டப மாக வந்து
 புக்கதென் மருதங் கூறும்
 புனிதகற் பகவள் ளானின்
 றக்கபே ரருளின் செய்கை
 யினைத்தெனச் சாற்ற லாமோ. (௫௪)

சாற்றினான் மலியும் வீதி
 சலசத்தான் மலியும் வாவி
 யாற்றினான் மலியுஞ் செய்க
 ளணிதிகழ் மருதங் கூரி
 னீற்றினான் மலியு நெற்றி
 நிலவுகற் பகத்தைப் போற்றிற்
 கூற்றினான் மலியுந் துன்பு
 குறைத்தரு ணிறைக்க லாமோ. (௫௫)

நிறைதவ நிலையி லென்று
 நின்னுடல் வருத்தி யென்னே
 பிறைதவழ் செக்கர் வேணிப்
 பெரியவன் கற்ப கப்பேர்
 மறைதவழ் கருணை முர்த்தி
 மருதங்கூர் வரதன் பொற்றாள்
 குறைதவப் பூசித் தாலே
 கூடுவ நினைத்த வெல்லாம். (௫௬)

நினைத்தவர்க் கருளே செய்யு
 நினைந்திடார்க் கருளே செய்யுந்
 தினைத்தனை செயினு மன்பு
 பனைத்தனை யாகத் தேக்கி
 யினித்ததெள் ளமுதுங் கைக்கு
 மினியபே ரின்ப நல்குங்
 கனித்தவண் மருதங் கூரெங்
 கற்பகக் கனிநு மாதோ.

(௫௭)

மாதவ முனிவர் போற்று
 மருதங்கூர் வள்ளால் போற்றி
 யாதவர் தலைவன் சாப
 மிரித்தகு ளிறைவா போற்றி
 காதவிர் குழையாய் போற்றி
 கற்பகக் கனிநே போற்றி
 போதம தருள்வாய் போற்றி
 புராந்தகன் புதல்வா போற்றி.

(௫௮)

போற்றிய வமரர் வாழப்
 புனைமருப் பிறுத்தாய் போற்றி
 போற்றிய வனைய சாங்க
 முபாங்கமாப் புனைந்தாய் போற்றி
 போற்றிய வன்பர்க் கீயும்
 பொன்னரு டருவாய் போற்றி
 போற்றிய மருதங் கூரெம்
 புனிதகற் பகமே போற்றி.

(௫௯)

கற்பக மூர்த்தி போற்றி
 கண்ணுதற் பெரும போற்றி
 கற்பனை கடந்தாய் போற்றி
 கருணைகூர் கணேச போற்றி
 கற்பக நாடர் போற்றுங்
 கவளமா முகத்தாய் போற்றி
 கற்பங்கள் கழிய நிற்கு
 மருதங்கூர்க் கடவுள் போற்றி. (கூ௦)

வேறு.

போற்றி கற்பக மூர்த்தியின் பொன்னடி
 போற்றி யங்கட் கணேச புராதிப
 போற்றி யங்குச பாசம் புணைகர
 போற்றி வல்லபை நாத புராதன. (கூ௧)

தனையன் வேண்டி நுஞ் சம்பத்து வேண்டி நு
 மனையை வேண்டி நும் வான்பயன் வேண்டி நுங்
 கனைவ ளங்கொள் கணேசபு ரேசனை
 யினிய கற்பக மூர்த்தியை யேத்துமே. (கூ௨)

எத்தி யன்பி னிறைஞ்சுதுங் கற்பக
 மூர்த்தி யொப்பில் கணேச புரிமுதல்
 போர்த்த மூடிக லூர்தியெம் புண்ணியன்
 சீர்த்த நாண்மலர்ச் செம்பொற் பதங்களே. (கூ௩)

பொன்னை வீசிப் பொழியு மருவியெம்
 மன்னை கற்பகத் தைய னருட்பெருக்

கின்ன தென்னு மெழின்மலைக் கோயிலின்
மன்னி வாழுங் கணேச வளநகர். (கூச)

நகரம் யாவுங் கணேச நகர்க்கொவ்வா
சிகரம் யாவையுங் கற்பகச் செம்மலைத்
தகரம் போலிய தன்னுட் டரித்தவச்
சிகரந் தன்னையொவ் வாரிலை திண்ணமே. (கூரு)

மேலை யெண்ணில் பிறப்பில் விளைத்தநற்
சீல மெய்த்தவர்க் கல்லது செல்லொணு
ஞால மிக்க கணேச நகரமர்
கோல கற்பக குஞ்சரத் தின்சரண். (கூசு)

இன்ன றீர்த்தருள் கற்பகத் தின்னடி
தன்னை நோக்கிக் கணேச நகர்தனிற்
றுன்னி யுற்றிடு தூயவர்க் கல்லது
சென்ம வெம்பிணி தீரற் கெளியதோ. (கூஎ)

எளிய ராயினுங் கற்பகத் தெந்தைதாள்
வளனு லாவுங் கணேச நகர்வயி
னளியொ டேத்தி னமர ரடிதொழ
விளிவி லாவலி மேவி விளங்குவார். (கூஅ)

வாரம் வைத்திடு மாதவர்க் கின்னரு
ளீரம் வைத்த கணேச நகரிறை
நாரம் வைத்திடுங் கற்பக நாதனென்
பேரம் வைத்த மனத்தினைப் பேணுவாம். (கூக)

வாம மிக்க கணேச நகர்வயி
 னாம மிக்கவண் கற்பக நாதனைத்
 தாம மிக்க விதழியந் தாரனை
 யேம மிக்க விறைவனை யேத்துவாம்.

(எ0)

வேறு.

ஏத்தினின் றந்தோர் விணையடி
 நாளு மிறைஞ்சறியேன்
 காத்தியென் றென்றுங் கழறுகின்
 றேனருட் கற்பகப்பேர்
 மூர்த்தினின் னுள்ள முணரேன்
 கணேச நகர்முதலே
 யோர்த்திது செய்தியென் றென்றேனு
 மேழைக் குரைத்தருளே.

(எக)

அருளே நிறைந்த கணேசபு
 ரேச வருமறைக்குட்
 பொருளே யருண்மலர் கற்பக
 மூர்த்தியென் புந்தியுள்ளார்
 மருளே யிரித்துன் மலரடி
 போற்றி வணங்கிநிற்குந்
 தெருளே யருளுக வைங்கர
 வென்குல தெய்வத்மே.

(எஉ)

தெய்வத் தவள மருப்பிரண்
 டாயிரஞ் சேர்ந்திலங்கு
 மெய்வைத் தயிரா வணவெண்
 களிற்றினில் வீற்றிருந்தே

புய்வைத் தரவரு நின்கோல
மேழைகண் டெய்குவனே
கைவித் தகர்கூழ் கணைசபு
ரேசவென் கற்பகமே.

(௭௩)

கற்பக முக்கட் கனியே
யதுல கணைசபுரத்
தற்பக லோவர தருளே
பொழிந்திடு மைங்கரனே
தற்பத வாச்சிய தொம்பத
பூச்சிய சாற்றுமசி
நற்பத மோச்சிய சிற்பத
சாச்சிய நாயகமே.

(௭௪)

நாயக நிற்பொன் னடிமலர்க்
கன்றியொர் நாளும்பொல்லாத்
தீயகஞ் செல்லா மனத்தார்க்
குரித்துன் றிருவருளென்
றேயக மோர்ந்து மலையினென்
செய்வல்க ணைசபுர
தாயக கற்பக மூர்த்தினின்
பொற்பதந் தந்தருளே.

(௭௫)

தந்தமொன் றுள்ளவன் கற்பக
மூர்த்தி தறுகண்வச்ச
தந்தனெ றிந்தம லைக்கோயில்
வாழுந் தயாநிதி * யே

* ஏதம்—துன்பம்.

தந்தனை நீக்கியி தந்தனை

யேயன்பர் தங்கட்கென்றுந்

தந்தனை யாகுங் கணைச

நகரமர் தற்பரனே.

(எசு)

தற்பரன் விற்புரு வல்லபை

நாதனெஞ் சண்முகத்தோன்

முற்பர னற்புத வெற்பரன்

முன்கான் முனையசலத்

திற்பரை பொற்பமர் கொங்கையுண்

காற்கொம் பிணைத்துவக்குங்

கற்பக மூர்த்தி கணைசபு

ரேசனெங் கண்ணுதலே.

(எஎ)

கண்ணார் துதலனைக் சாதார்

குழையனைக் காற்சிலம்பாம்

பண்ணார் மறையனைப் பாவார்

துதியனைப் பார்ப்பதிதன்

னெண்ணார் முதற்சுத கற்பக

தாருவை யென்றுங்குன்றுத்

தண்ணார் வயன்மரு தங்கூ

றிறைவனைச் சார்மின்களே.

(எஅ)

மின்னே ரிடைய ரெனநா

ரியரிடை வீழுமுள்ள

மன்னோ துரோணங் கொளுநீர்க்

குடந்தரித் தாவியினின்

நின்னேர் வருதலை நேரோ

தெரிந்து மினியென்செய்கோ

மன்னே கணேச புராதிப

கற்பக வாரணமே.

(௪௯)

வாரமர் கொங்கையர் மெல்லிய

லாரென மாதுமுள்ள

நேரில தாய வயாவே

தனையிந்த நீணிலத்தி

லாரவ ரன்றி வகிப்பரெந்

நாளு மறிந்துமந்தோ

நாரளுள் கற்பக நாதா

கணேச நகர்முதலே.

(௫௦)

வேறு.

முதலைநிகர் செவ்வியவாய் மங்கையர்மாற் கடலின்

முழுகிலை காணாது முரணிழந்து வருந்தத்

திதலைமுலைப் பாரபலை மீதமிழ்த்த வைம்பாற்

நிணியிருளுமலைப்பவிழிச்சேல்கள்கறித்தீர்ப்ப

விதலைமிகுந் துதரமடித் திரையலைப்ப வலைந்து

மிகமெலிந்து தகவழிந்து விழுமமுறு மெனக்கோர்

மதலைநின் தருட்கழலே யலதிலையாற் கணேச

வளநகர்க்கற் பகமுர்த்தி வரதபரம் பரனே. (௫௧)

மதலை-பற்றுக்கோடு.

பரம்பரனே பவஞ்சமயற் பாழங்குழி வீழ்த்திடும்பல்

பார்வைகனா யெமையீர்க்கும் பரவையரை யந்தோ

நிரம்பறிஞ ரிழித்துரைக்கு முளத்தினரே யாக

நிகழ்த்தியநல் லாரெனும்பேர் நிசமெனவே கொண்டு
வரம்பறவங் கோடிமயல் கூடியிடர் நீடி

வருந்தியும்பின்றெரிந்திகவாமனத்தினையென்சொல்கேன்
றரம்பெறுபல் விரதங்கூர் மருதங்கூர் வாழ்வே

சற்குருவே கற்பகமே தற்பரனே யருளாய். (௮௨)

அருணிறையுந் திருநேரக்கு மழகுநிறை முகமு

மபயநிறை காமமுமெழி லருணநிறை வடிவுந்
தெருணிறையுந் திருக்கோலங் கண்டியுமா நெங்ஙன்
நீவினையே னோவில்பல தீங்கிழைத்த புலையே
னிருணிறைவா னிடர்முழுதுந் நினைந்திரங்கு மொலிகேட்
டிலதோகற் பகமேநின் றிருச்செவிக்கெந் தாயே
மருணிறைபா தகனேழே வகையறியாப் பாவி
மயங்கிமனந்தியங்குகின்றேன்மருதங்கூர்வாழ்வே.

வாழ்வேபெற் றுய்ந்தனர்நின் னன்புடையா ஈருளின்

மாண்பதனால் யான்சிறியன் வகையறியா தந்தோ
தாழ்வேபெற் றினைவதுநின் றண்ணருளுக் கழகோ
தகுமுறையோ பகைநொதும றணந்தொளிரு மணியே
கேழ்வானத்தவர்முடிக்குங்கிட்டருந்தாண்மணியே
கிளர்மருதங் கூரமர்ந்து கெழுமியொளிர் மணியே
போழ்வான மதியிதழி புனையுமுடி மணியே
பொருவிலருட்கற்பகப்பேர்ப்புண்ணியமாமணியே.

மணிகொழிக்கு மலர்வாவி மருதங்கூர் மேவி

வரங்கொழிக்குங்கற்பகப்பேர் வள்ளறிருமுன்போ

யணிகொழிக்குந்திருவுருக்கண்டிறைஞ்சிவமுத்தினர்க்காங்
 கயரொழிக்குந் துயரொழிக்கு மகற்றரிய வரம்பல்
 பிணியொழிக்கும் பணியளிக்கும் பிறங்குமனத் தூய்மை
 பெரிதளிக்கு மரிதளிக்கு * மென்றறிஞர் பேச்சை
 யெணியழிக்கொண்டுன்னடிகண்டிறைஞ்சினின்று துதித்தே
 னிழிஞனெனவிடினறிஞர்க்கிசைப்பழுதான் றிசைமே..

இசையுலகெ லாம்பரவு கணைசுபுரத் தென்று
 மிலங்கிடுகற்பகமூர்த்தியின்னருளென்னென்பே
 மிசைதருதஞ் செயல்வகையிற் கணைசுபுர மென்று
 ரியம்பி னுந்தன்மூலம னுச்செபபலனெய்துகவென்
 றிசைதருதன் றிருப்பெயர்முன் கொண்டியலு மாறே
 யெழிநிறைதன் றிருத்தலப்பே ரியைவித்தா னென்று
 விசைதருதன் னருளொளிதின் யாவரும்பெற் றுய்வன
 னிச்சையுளா னென்னுமது நிச்சயமே யன்றோ.

அன்றியிடர் துன்றிடலி னாற்றகிலா தெனியே
 னரணமுன சரணமல ரல்லதையொன் றில்லே
 னின்றுபல பிதற்றுகின்றே னின்றொழிலோ வென்று
 னிறையுமுயிர்க் குறையகற்றி நிலவுசுகந் தமலே
 யென்றறிஞர் மன்றவிசைக் கின்றனரா லேழை
 யியம்பன்மிகையாதலினாலீதொருசெய்பிழையாய்க்
 கன்றிடுமோ வென்றுமுள நடுங்குகின்ற தெந்தாய்
 கற்பகமே கணைசுபுரத் தினிள்முக்கட் கரும்பே..

கரியமணியிடற்றிறைசெஞ்சடைக்காட்டிற்புகுந்தே
 கங்கைநீர் மொண்டிமைத்துக் களித்தாடுங் களிநே

* என்ற என்னும் பெயரொச்சத்து ஆகாந்தொக்கது.

யரியமலைக் கொடியினிரு கண்மணிமெய் யன்ப

ரகக்கோயி லுண்மணிநற் பெண்மணிவல் லபைக்கோர்
பெரியமணி மலைக்கோயி லென்னுமா டகத்திற்

பிறங்குமணி திறங்குலவு பிரணவத்துண் மணிநற்
றுரியமணி யண்டமெலரம் விரியுமணி யெனுநற்

சொற்புகலு மற்பருளாய் கற்பகத்தூ மணியே. ()

தூமணியின் கணராச கோபுரம்விண் மேற்செல்

சூரனொளி யொன்றலதச் சூரனையும் விழுங்கி
யாமனையன்முனைப்படங்கிப்பணிந்துதவழ்தலைக்கண்

டடுத்தநிலை வாயில்வழி விடுத்திலகு மணிகால்
காமர்நிறை கணைசநகர்க் கற்பகமே முக்கட்

கரும்பேயான் விரும்பாத கரிசடையே நென்னு
நாமம்வெளிப் படவேனு நவின் றுளனு லெந்தாய்

நடுக்குமுட விடுக்கணற் நலக்கணருள் வாயே. ()

வாயேயென் மனனேசெங் கரனேநற் றலையே

மற்றுமுள கருவிகளே யுறறுரைப்பல் கேண்மின்
ரூயேயென் றுரைத்திடினுங் குற்றமுறு மென்றே

தாயினுநல் லவனென்றெம் பெருமக்கள் சாற்ற
லாயாதுபொய்ந்நெறிக்கேபணிசெய்நிலையொழித்தா

ரருணிறைக்குந்தெருண்மறைக்கற்பகத்தினையங்கரத்தெந்
தூயாண் மருதங்கூர்க் கணைசனைச்சார்ந் திடுநற்

ஞெண்டினையே கண்டிடுமி னண்டமெலாந் தொழுமே.

வேறு.

தொழுவார்துயர் தீர்த்தல்லுன

தொழிலையெ னச்சுருதி

மொழிவாசகந் தனைநம்பிநின்
முனம்வந்தடி பணிந்தேன்
கழியாதிடர் வருத்தஞ்செயற்
கேதேதுகற் பகமே
குழகாமரு தங்கூர்வரு
குன்றுவருட் குன்றே.

(கூக)

குன்றன்றிரு பிளவாக்கிய
குன்றுக்கொரு துணையே
யன்றன்றிது வெனநான்மறை
யரற்றுந்தனி முதலே
நன்றொன்றுக ணைசத்தனி
நகர்க்கற்பக நாதா
வென்றென்றுநின் னடிக்கன்பினை
யெனியேற்கரு ளாயோ.

(கூஉ)

ஆயோதன் நின்பாற்புரி
யசுரன்னெறி யடுக்க
னீயடலைய மாக்கொண்டது
நின்பாலெவை யுறினு
மாயாவழுக் சின்புற்றுனை
மருவுஞ்செயல் காட்டுந்
தூயாமரு தங்கூரவிண்
டொழுகற்பகச் சடரே.

(கூங)

சுடர்மேவிய வரன்போன்மலர்த்
தொகைமேவிய தடம்போற்

கடையேனுள் நிற்பொற்கழற்
கான்மேவவும் பெறுமோ
நடநாயக னிடஞயவ
ணல்குங்கய முகனே
யிடனார்மரு தங்கூரம
செங்கற்பகத் திறையே.

(கூச)

இறையேயரு ணிறைவேயென
குறையாவையு மிரித்தே
மறையோலிடு நறைமாமல
ரடிபேணுநல் வழியே
பொறைகூரருள் புரியாய்மரு
தங்கூரமர் புனிதா
பிறைசேர்முடி யாயகற்பகப்
பேராளுனன் மணியே.

(கூரு)

மணிமோலிய சமரேசர்கள்
வணங்கும்மரு தங்கூ
சணியேயருட் குணியேயரு
ளலர்கற்பக நாதா
கணியேயுன பணியேபுரி
கடமைக்கிட சாகப்
பிணியாவுட றனைவாட்டுவெம்
பிணிதீர்த்தருள் பெரியோய்.

(கூகூ)

பெரிதும்பல காலேழைநின்
பிரசம்மல ரடிக்கே

யுரைதந்திடு முறையீடுக
 ஞுணராததொன் நிலையே
 பரவும்மரு தங்கூர்வம்
 பகபாலகற் பகமே
 மருவெம்பிணி யிடர்கொன்றிலை
 மரபோவருட் கிதுவே.

(கௌ)

இதன்கருள் செயனின்றன
 தியல்பென்பர்கள் பெரியோ
 ரதைநம்பிநி னடிமுன்பணி
 யடியன்பிழை குறியாய்
 கதவெம்பிணி யிடர்கொன்றுன
 கழலன்பருள் கணேச
 பதிநின்றருண் மதகுஞ்சர
 முகவின்பகற் பகமே.

(கௌ)

பகைமூவரண் முன்கோறல்செய்
 பரமற்குணை யேத்துந்
 தகையோவுற வந்தேரிறு
 தலினச்சிறு பாக்கத்
 தகநேர்தொழ வன்றேசெயன்
 முடிவித்தனை யாற்றன்
 மிகுமாமரு தங்கூர்மரு
 வியகற்பக மூர்த்தீ.

(கக)

மூலப்பொரு ளென்றேமறை
 முழுதும்புகன் மணியே

ஞாலத்தவர் வானத்தவர்
 நயக்கும்மரு தங்கூர்ப்
 பாலத்தனி விழியாயருள்
 பழுத்தோங்குகற் பகமே
 சீலத்தவர் பணிநாயக
 தருவாயருட் டிருவே.

(க00)

கற்பகவிநாயகர் பதிற்புப்பத்தந்தாதி
 முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

வாடாமலர்மங்கை பதிகம்.

திருவே திகழ்மரு தங்கு
ரமர்குல தெய்வதமே
யுருவே யருவுரு வெல்லாங்
கடந்த வுபநிடதப்
பொருளே யருணிறை வாடா
மலர்மங்கைப் பூங்கொடியே
தெருளே யளித்தெனக் குன்பத
மேதொழச் செய்தருளே.

(க)

நாயே தனையர்கள் செய்பிழை
யாவுஞ் சகித்தருளுந்
தூயா ரருணிதி யென்றுல
கோத றுணிபொருளே
நாயே னறிவிலி வாடா
மலர்மங்கை நாயகியே
நீயா தரித்தென் பிழைதீர்த்
தருளுத னின்கடனே.

(உ)

சத்தியை யன்றியஞ் சத்தனை
யோருந் தகையிலையென்
நுத்தம நூல்சொல்ல கண்கு
டனலினை யுட்டினமே

மெய்த்தகத் தேற்றிடும் வாடா
மலர்மங்கை மென்கொடி கண்
வைத்தரு ளாய்மரு தங்கு
ரமர்ந்தருள் வாணுதலே.

(௩)

தாடாழ வோர்ந்திலன் மெய்நூல்க
டேர்ந்திலன் சான்றவர்தம்
மாதேனுஞ் சேர்ந்திலன் றுய்நீ
பெவரிடை வாட்டுறுமென்
பாடோ துவன்மரு தங்கு
ரரசிகண் பார்த்தருளாய
வாடா மலர்மங்கைத் தாயே
யரணின் மலர்ப்பதமே.

(௪)

ஆவலந் தேனினி யாவரென்
றீவினைக் கஞ்சலென்று
கூவிடு வார்மரு தங்கு
ரரசியென் குற்றநினைத்
தோவினு மீட்டெடுத் தாற்றுத
னின்கட னுண்மையன்றோ
மேவரு ளாகரி வாடா
மலர்மங்கை மென்கொடியே.

(௫)

தீவினை யேபுரி பாதக
னேனுஞ் சிறியனென்புன்
பாவினை யேன்றருள் பாவிப்ப
துன்கடன் பாவினெனறே

வாடாமலர்மங்கை பதிகம்.

௩௩௭

யோவினை யேன்மரு தங்கு
ரரசி புறுதுணையின்
ருவினை யேற்கருள் வாடா
மலர்மங்கை யம்பிகையே.

(சு)

பொன்னே சருணிறை கோமள
மாமலர்ப் பூங்கொடியே
கன்னேர் மனத்தவ னென்றெனை
நீப்பிற் கதிமற்றுண்டோ
சொன்னேர் வயன்மரு தங்கு
ரரசியென் றோமகற்றி
யன்னே யருளுக வாடா
மலர்மங்கை யம்பிகையே.

(எ)

அம்பைபென் னுன்பெய ரேயோக
ருடியி னார்ந்திலங்கு
நன்பொரு ளாரறி வார்பதி
நூல்க ணவிற்றுமுண்மை
யன்பினர் சூழ்மரு தங்கு
ரமர்ந்தரு ளாரணியே
யென்பிழை தீர்த்தருள் வாடா
மலர்மங்கை யின்னமுதே.

(அ)

தாயென வெற்குட லாற்பல
கோடியர் சார்ந்தனரத்
தாயரன் புன்னரு னோர்கூற்
துணைகொலென் றுவினுயிர்த்

தாயரு ளார்மரு தங்கு
 ரிறைவி சகத்தொருநற்
 ருயேனும் வாடா மலர்மங்கை
 யேயன்பு தந்தருளே. (கூ)

இமயா சலைகிரு பாகரி
 நாரணி யீசசத்தி
 யமையார் புயைநன் மகேசை
 மனோன்மனி பம்பிகைசீர்க்
 கமையார் கணேச புரேசை
 புராதனி காவியங்க
 ணுமையாள் பராபரை வாடா
 மலர்மங்கை யொண்டொடியே. (க௦)

வாடாமலர்மங்கை பதிகம் முற்றிற்று.



சிவமயம்.

மருதீசர் பதிகம்.

திருமலி வாழ்க்கை திறன்மலி
நன்மகச் செல்வமுன்னாப்
பொருண்மலிந் தோங்கும் வணிகர்
குலந்தினம் போற்றநல்கித்
தெருண்மலி மாமரு தங்கூ
ரமர்ந்தருள் செம்பொற்குன்றே
யருண்மலி மாமரு தீசநின்
னேச மனித்தருளே.

(க)

பண்ணாரும் வேத முடிமேவு
மொன்றைப் பதமிருமுக்
கண்ணாற் கரங்கொ ளுருவாளை
யைந்தக் கரணைமுடி
விண்ணு நெழுமெட் நுருநவ
மேனி விமலனையெம்
வெண்ணார் தருமரு தீசனை
யின்பத் திறைஞ்சுவமே.

(உ)

குலநற் கொடைநிதி யாதிய
நீடுங் குலவணிகர்
நிலனிற் றிகழ்மரு தங்கூரிற்
செய்பொன் னிகேதனத்திற்

பலன்முற் றளித்தவர் தங்குடி.
யாய்ப்பல் பணிபுரிய
நலனைத் தருமரு தீசர்பொற்
றுண்மலர் நாடுதுமே.

(க)

சந்தீர சேகர தண்ணருட்
சாகர சங்கரமா
மந்திர ரூப வரகிரி
சரப வயங்கிமயத்
தந்திரி நேச வருண்மரு
தீச ரகரவென்
றெந்தையை வாச கணேச
புரேசனை யேத்துவமே.

(ச)

கந்தர நேர்தரு கந்தர
நாத கழலிறைஞ்ச
வந்தர நீடரு வந்தர
நாடரு மண்ணவருந்
தந்தர மோர்ந்தருள் சுந்தர
நாயக தண்ணருட்சம்
பந்தக ணேச நகர்மரு
தீசகண் பார்த்தருளே.

(ரு)

அருளா கரணைக் கணேச
புரேசனை யாரணத்துட்
பொருளா கரணை மருதி
சனையடி போற்றவுள்ளந்

தெருளா கரணை விலான்செய
 ஸீர்ந்துமன் றீமைக்கொன்றும்
 வெருளா கரணையந் தஞ்சலி
 யாவென் விதிவசமே.

(சு)

அருமறை யேத்தவு மாலய
 னாதி யமரின்னுந்
 தெரிகிலர் வாழ்த்தவுங் காணன்
 கணைசத் திருநகர்வா
 யொருமுறை போற்றடி யார்க்குட
 னேர்வந் துதவுமெல்லாந்
 திருமரு தீச்சுரன் சேவடி
 போற்றுதுஞ் சேர்பின்களே.

(எ)

தத்துவந் தத்துவா தீதநி
 ராமயஞ் சாந்தமுத்தந்
 தத்துவ மாவசி வாக்கிய
 வாச்சியந் தற்பரந்தூ
 யத்துவி தஞ்சச்சி தானந்த
 ரூபமென் றுரணஞ்சொல்
 சுத்தக ணைச நகர்மரு
 தீசந் ரொழுமின்களே.

(அ)

நாரண நான்முக நாயக
 தாயக நாடகில
 காரண காரிய மெல்லா
 மடங்கிடக் கண்டிருக்கும்

பூரண நாத கணேச
 புரேச புராதனநா
 லாரண மாமரு தீசுவென்
 பார்க்கெளி தானந்தமே. (கூ)

சாம்ப சதாசிவ சங்கர
 கங்கா தரநீமல
 பாம்புணி நாத கணேச
 புரேச பரமநித்த
 காம்பமர் தோளுமை வாடா
 மலர்மங்கை காதலவென்
 றோம்பல தீர்த்தருள் வாய்மரு
 தீச துணைப்பதமே. (கௌ)

மருதீசர்பதிகம் முற்றிற்று.

மதிபுனைகற் பகமூர்த்தி வாழி வாடா
 மலர்மங்கை திருவடிநாண் மலர்கள் வாழி
 நதிபுனைமா மருதீசர் பதங்கள் வாழி
 நலம்புனையு மருதங்கூர் நாளும் வாழி
 விதிபுனைபொற் றிருக்கோயின் மேலும் வாழி
 விளம்பியன்முன் றங்கநெறிப் பூசை வாழி
 நிதிபுனையும் வணிகர்குல நிரம்பி வாழி
 நீறெழுத்தைந் தருண்மணிமுன் னிலனி வாழி.

உபதேசச் சிறப்பு.

திருமலிவி ளம்பிவரு டத்திலே தைத்திங்க
டேதிபத் தாதி வாரஞ்
செப்புமே காதசித் திதியுரோ கினிநனாட்
சேர்கும்ப லக்கி னத்தி
லருண்மலிக ணேசநக ரைந்துகைக் கற்பகத்
தண்ணன்மரு தீச ரெங்க
ளம்மைவா டாதமலர் மங்கைதிரு வீசர்பா
லாயசிவ காமி யம்மைக்
குருமலியெவ் வுலகமுஞ் சூழ்ந்துகொண் டாடநன்
கோதுகவி வாணர் பாட
வும்பர்பூ மழைபெயவி யம்பல முழங்கமே
லுபயகரு டன்சு லாவத்
தெருண்மலிசி வாகமமன் விதியாக கிரியையெத்
தேசமு மதிப்ப வோங்கத்
திருவணிகர் புரிசாந்தி சும்பாபி டேகச்
சிறப்பெவ ருரைப்பர் மாதோ.
